UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Pitrione abbate. Cap[itulum]. lxxiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶ De ſctō Hildeberto epō. Cap. lxxi.

Hildeber=
tus cenomañ. epꝯ
poſtea turonenſis
archiepꝯ fuit. Hic berēgarij
turonēſis diſcipulus verſifi=
cator ⁊ dictator egregius li=
brū elegantē de contēptu hu
ius vite partiꝫ metrice ꝑtim
ꝓſaice dictatiꝫ cōpoſuit: qui
etiā vt ipſe de ſe in quadā ſua epiſtola refert
multas tribulationes ⁊ vincula ꝓ xp̄o perpeſ
ſus eſt ab emulis: videlicet retrocli comitꝫ ce
nomanēſis: q̄ illū de comitatu eiecerat: ⁊ co=
mitatū eius vſurpauerat. Qui ſanctus a pre
dictis hoſtibꝫ detentus eſt iniuſte: eo ꝙ comi
tē exiſtentē in carcere viſitaſſet: ⁊ teſtamētū
ipſius ſua manu conſcriptū matri detuliſſet.
In ip̄a ergo cuſtodia multas paſſus afflictio
nes: ep̄ſas plures ſcripſit. Tandeꝫ eiectꝰ de
carcere turoni archiepꝫ ordinatus: virtutibꝰ
⁊ ſcītate refulſit: ⁊ apud eādē ciuitatē i pa=
ce dormiuit: ibiqꝫ iacens in miraculis viuit.

¶ De ſancto Didacho epō. Cap. lxxij.

Didachus
epꝯ exomenſis ma
giſter fuit ſcti dñi
ci ordinis predicatorū funda
toris: cuius ⁊ ille fuit canoni
cus reglaris ⁊ exide ſuppꝛ
canonice ipſius. Hic cum. xij.
abbatibus ordinis ciſtertien
ſis ⁊ cluniacenſis: ⁊ cū quodā
apoſtolice ſedis legato ad terram albigenſeꝫ
miſſus eſt ad p̄dicadū cōtra hereticos albigē
ſes: q̄ tale cōſiliū collegis in officio p̄buit: vt
ꝙ xp̄ꝫ pauperē ibāt predicare: eiuſdē ſe vite
oſtenderēt operibꝰ cōformare: vt ex hoc aīas
facilius lucrarenť ad xp̄m. Et ſic cōſilio dida
chi equitaturas ⁊ pōpoſaꝫ ſupellectilē dimit
tētes: in habitu humilitatis ⁊ geſtu pauper=
tatis incedētes officium p̄dicationis ꝓſecuti
ſunt: in quo officio predictus pater cū ſancto
dñico eiꝰ canonice ſuppriore ſibi aſſiſtēte lau
dabiliter ſe geſſit: ⁊ multos ad xp̄m ꝯuertit.
Poſt biennīū aūt ad eccl'iā ſuā redire diſpo
nēs: loco ſui beatū dñicū vicariū dereliquit.
Dūqꝫ poſt multos labores exomā peruenif=
ſet: pedes tranſiens per caſtellam: ad extre=
mum vite ſue perductus eſt. Qui poſt obitū
miraculis claruit.

¶ De ſancto Bene abbate. Cap. lxxiij.

Bene abbas fuit i
deſerta thebaidis: de quo hiero=
nymus dicit: ꝙ nunꝙ viſus eſt iu
rare: neqꝫ mētiri: neqꝫ iraſci: ne
qꝫ ocioſum verbum ꝓferre: ſed vita eius erat
in ſummo ſilentio: mores tranquilli: vt ꝓ oīa
quaſi angelici ordinis videretur. Humilitas
quoqꝫ immenſa: ꝓ nihilo in omnibus ſemet=
ipſum ducens. Hic dum beſtia quedam nomi
ne hiperpotaurus regionem ſibi ꝓximam va
ſtaret: ⁊ rogatus ab agricolis venit ad locum
⁊ beſtie in nomine ieſu precepit: ne amplius
terram illam vaſtaret. Beſtiaqꝫ ſtatim rece
dens 'nuſꝙ comparuit. Simili modo croco=
dilum ab eo alio tempore fugatum perhibe=
bant. Hec in vitis patrum.

¶ De ſctō Pitrione abbate Cap. lxxiiij.

Pitriō ab
bas fuit in thebai
de in mōte q̄dam
p̄rupto fluuio imminēte: in
quo erant per ip̄a precipitia
ſpelunce difficiles acceſſu:
in his monachorum plurimi
commanebant: quorum pa=
ter erat pitrion. Hic diſcipu
lus ſancti antonij fuit: ⁊ poſt eius obitum cū
amone habitauit: ⁊ poſt huius abſceſſum in
predicto ſe mōte conſtituit. Qui gratia ſani=
tatum ⁊ fugandorum ſpirituum miro modo
clarebat: ⁊ immundoꝝ demonū noticiam ma
ximam habebat. Dicebat aūt neminem poſſe
demones eijcere: niſi prius a ſeipſo vicia eie=
ciſſet. Et quicunqꝫ ſuperaſſet vitia propria:
poſſet de facili demones ſuperare. Hic ſecun
do in ſeptimana reficiebatur pulmentula ex
farre ſumens: nec aliaꝫ iam poterat eſcam re
cipere: neqꝫ etate: neqꝫ māſuetudine permit
tente. Hec vbi ſupra.

¶ De ſancto Heronio ſene. Cap. lxxv.

Heroniꝰ ſenex an
norum. cx. diſcipulus fuit beati
antonij. Qui in deſerto nitrie
in heremo habitauit poſt mortē
magiſtri ſūme humilitatis gratia refertus.
Et in eadem ſolitudine plenꝰ ſanctitate quie
uit. Hec in vitis patrum.

¶ De ſctō Diogene monacho. Cap. lxxvi.

Diogenes
anachorita alius
beati antonij di=
ſcipulꝰ fuit. Hic erat vir ſum
me prudētie in eodeꝫ nitrie
deſerto degēs. Cuius ſermo
⁊ narratio oēs ad ſe venien=
tes edificabat potiſſime cuꝫ
de magr̄i ſui v̄tutibꝰ loquere
tur. Et hic etiā in eadem heremo dormiuit
in pace. hec vbi ſupra.